

**Maskvos ir visos Rusios patriarcho Velykinis sveikinimas vyskupams, kunigams,
diakonams, vienuoliams, vienuolėms ir visiems ištikimiesiems Rusios Ortodoksu
Bažnyčios vaikams**

„Išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms“ (Tit 2, 11)

**Mylimieji Viešpatyje Ekscelencijos vyskupai, garbingieji kunigai ir diakonai,
Dievo mylimieji vienuoliai ir vienuolės, brangūs broliai ir seserys!**

Persmelktą Dieviškosios šviesos, pripildytą didžios šventės ir dvasinio džiaugsmo vardan mirtį nugalėjusio pasaulio Valdovo, naktį kreipiuosi į jus visus senuoju šūksniu, kuris nenustoja tvirtai liudyti apie mūsų nesibaigiančią viltį:

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Bent maža dalimi suvokti kas įvyko beveik prieš du tūkstančius metų švytinčio Viešpaties kapo iščiose, troško daugelis kartu šventų vyrų ir moterų. Jie stengėsi padaryti mums prieinamą, kiek tai įmanoma ribotai žmogaus išminčiai, šio nuostabaus slėpinio, įvykusio laidojimo oloje, netoli senųjų Jeruzalės sienų, pažinimą. Jie ieškojo vaizdinių, kurie priartintų mus prie iš tiesų kardinalaus pokyčio, kurį padarė Dievas tą naktį visai kūrinijai.

Šventasis Jonas Auksaburnis apie šį įvykį rašo taip: „*Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimo diena – tai pasaulio įsteigimas, susitaikymo pradžia, priešišku veiksmų nutraukimas, mirties sugriovimas, velnio nugalėjimas*“ (Žodis šv. Velykoms).

Šių žodžių šviesoje ypatinga prasme prisipildo mums šventojo apaštalo Pauliaus žodžiai, tapatinantys Išgelbėtojo prisikėlimą iš kapo naujam pasaulio tvėrimui ir naujo žmogaus kūrimui. „*Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja*“ (2 Kor 5,17), - mes skaitome apaštalo laiške korintiečiams.

Viešpaties Jėzaus Prisikėlimas – tai esminis krikščioniškos žinios pasauliui turinys. Tik dėka Golgotos aukos, neatskiriama su šlovingu Prisikėlimu, visi žmogiški užmojai nukreipti į visokių gėrybių Šaltinį, įgauna prasmę. Kristaus auka tapo atsakymu į žmonių, skirtingose kultūrose ir tradicijose bandžiusių ieškoti Gyvojo Dievo, pastangas, nes pasak Šventojo Rašto, Viešpats „*nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris Jo bijo ir teisingai gyvena*“ (Apd 10, 34-35) ir Jis „*trokšta, kad visi žmonės būtų išganyti ir pasiektų tiesos pažinimą*“ (1 Tim 2,4). Šios įtemptos pastangos talpino savyje milijonų žmonių lūkesčius ir viltis, įvairiais laikais bandžiusius bergždžiai įveikti savo apverktiną padėtį ir kad „*turėtų gyvenimą, – kad apščiau jo turėtų*“ (Jn 10,10).

Įvyko tai, kas nuo amžių buvo numatyta. Nuo šiol mirtis nebeturi valdžios žmogui – ir dabar „*kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti*“ (1 Kor 15,22)

Dėl to Velykos ir yra svarbiausia krikščioniška šventė, kad pažemintas ir nukankintas Jėzus iš Nazareto, apšviestas Dieviškos šlovės, „*prisikėlė trečiąją dieną ir*

kelia sutvėrė kiekvienam kūnui į prisikėlimą iš mirusiųjų <...> kad būtų pats visa kame pirmutinis“ (Šv. Bazilijaus Didžiojo Liturgijos anafora).

Šiandien Kristus iš naujo kviečia mus į tikėjimo šventę, Karalystės šventę, kviečia valgyti Jo atperkamosios aukos vaisių, gerti *vandens tekančiojo į amžinąjį gyvenimą* (Jn 4,14). Tačiau mūsų vienybė su Viešpačiu negali apsiriboti vien tik dalyvavimu pamaldose ar asmeninės maldos pastangomis. Ji turi visiškai atsispindėti visose mūsų gyvenimo pusėse. Mes negalime nerūpestingai švęsti, žinodami, kad šalia yra žmonės, neatradę gyvenimo Dieve džiaugsmo, kenčiantys, liūdintys, vieniši, nuskriausti ar kankinami ligų. Mūsų šventa pareiga yra rūpintis tuo, kad Kristaus vardas būtų šlovinamas visur, kad žmonės matydami gerus darbus, daromus Dievo garbei, vienytusi su Ortodoksų tikėjimu, atkreiptų savo širdis į Tėvą, kuris yra Danguje.

Deja, pikta žmogaus valia ir velnio gundymai vis dar veikia pasaulyje. Bet beviltiškam nusiminimui neturi būti vietos mūsų sieloje, nes nežiūrint visų bėdų, kataklizmų, konfliktų ir nesutarimų, mes žinome, kad *Viešpats nugalėjo pasaulį* (Jn 16, 33), nugalėjo nuodėmę ir mirtį. Ir dėl to mes turime galimybę liudyti žodžiu ir darbu apie malonę, gaunamą per bendravimą su Išgelbėtoju, buvimo Jo Bažnyčioje dėka. Tad būkime uolūs vykdydami Evangelijos įsakymus, kad ir artimieji, ir tolimieji, sekdami mūsų pavyzdžiu, norėtų prisijungti prie tikėjimo šventės ir malonės turtų, kuriuos siunčia Dievas visiems savo ištikimiesiems vaikams.

Dar kartą sveikinu visus jus su didžiausia Velykų švente, Prisikėlimo švente „*Jėzaus Kristaus, ištikimojo liudytojo, mirusiųjų pirmgimio, žemės karalių valdovo. Tam, kuris mus myli ir nuplovė savo krauju mūsų nuodėmes, ir padarė iš mūsų karalių bei kunigus savo Dievui ir Tėvui, – jam šlovė ir galybė per amžius amžius! Amen“* (Apr 1, 5-6).

KRISTUS TIKRAI PRISIKĖLĖ!

KIRILAS, MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

*Maskva,
Velykos 2017 m.*